

Sygn. akt **IC 2147/14**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lutego 2015r.

Sąd Okręgowy w Płocku Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: **SSO Małgorzata Tetkowska**

Protokolant: sekretarz sądowy Izabela Seklecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 lutego 2015r. w P.

sprawy z powództwa (...) Spółki z o.o. z siedzibą w S.

przeciwko (...) Szpitalowi Wojewódzkiemu w C.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Szpitala Wojewódzkiego w C. na rzecz powoda (...) Spółki z o.o. kwotę 152.145,08 (sto pięćdziesiąt dwa tysiące sto czterdzieści pięć złotych 08/100) złotych z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot:

- 6.063,77 złotych od dnia 1 maja 2014 roku do dnia zapłaty;
- 1.023,41 złotych od dnia 3 maja 2014 roku do dnia zapłaty;
- 1.810,08 złotych od dnia 6 maja 2014 roku do dnia zapłaty;
-1.610,97 złotych od dnia 6 maja 2014 roku do dnia zapłaty;
- 1.968,02 złotych od dnia 6 maja 2014 roku do dnia zapłaty;
- 2.834,14 złotych od dnia 10 maja 2014 roku do dnia zapłaty;
- 5.904,06 złotych od dnia 10 maja 2014 roku do dnia zapłaty;
- 644,76 złotych od dnia 10 maja 2014 roku do dnia zapłaty;
- 816,70 złotych od dnia 10 maja 2014 roku do dnia zapłaty;
- 5.011,20 złotych od dnia 11 maja 2014 roku do dnia zapłaty;
- 2.262,60 złotych od dnia 15 maja 2014 roku do dnia zapłaty;
- 6.888,93 złotych od dnia 15 maja 2014 roku do dnia zapłaty;
- 479,67 złotych od dnia 16 maja 2014 roku do dnia zapłaty;
- 4.237,82 złotych od dnia 17 maja 2014 roku do dnia zapłaty;
- 2.115,94 złotych od dnia 24 maja 2014 roku do dnia zapłaty;
- 814,54 złotych od dnia 24 maja 2014 roku do dnia zapłaty;
- 2.505,60 złotych od dnia 27 maja 2014 roku do dnia zapłaty;

- 2.268,00 złotych od dnia 29 maja 2014 roku do dnia zapłaty;
- 10.386,45 złotych od dnia 30 maja 2014 roku do dnia zapłaty;
- 232,20 złotych od dnia 31 maja 2014 roku do dnia zapłaty;
- 2.959,20 złotych od dnia 31 maja 2014 roku do dnia zapłaty;
- 262,98 złotych od dnia 5 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty;
- 2.262,60 złotych od dnia 5 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty;
- 5.199,21 złotych od dnia 5 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty;
- 5.904,06 złotych od dnia 5 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty;
- 924,48 złotych od dnia 7 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty;
- 7.015,81 złotych od dnia 8 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty;
- 5.904,06 złotych od dnia 8 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty;
- 816,70 złotych od dnia 8 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty;
- 1.810,08 złotych od dnia 14 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty;
- 7.507,59 złotych od dnia 14 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty;
- 17.712,17 złotych od dnia 14 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty;
- 9.466,84 złotych od dnia 17 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty;
- 2.337,98 złotych od dnia 21 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty;
- 204,17 złotych od dnia 27 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty;
- 612,52 złotych od dnia 29 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty;
- 2.262,60 złotych od dnia 1 lipca 2014 roku do dnia zapłaty;
- 9.041,32 złotych od dnia 1 lipca 2014 roku do dnia zapłaty;
- 2.872,80 złotych od dnia 5 lipca 2014 roku do dnia zapłaty;
- 217,08 złotych od dnia 6 lipca 2014 roku do dnia zapłaty;
- 183,60 złotych od dnia 12 lipca 2014 roku do dnia zapłaty;
- 4.975,77 złotych od dnia 15 lipca 2014 roku do dnia zapłaty;
- 2.262,60 złotych od dnia 15 lipca 2014 roku do dnia zapłaty;

2. zasądza od pozwanego (...) Szpitala Wojewódzkiego w C. na rzecz powoda P. PS S. z o.o. z siedzibą w S. kwotę 11.242 (jedenaście tysięcy dwieście czterdzieści dwa) złotych tytułem kosztów procesu w tym kwotę 3.634 zł (trzy tysiące sześćset trzydzieści cztery złote) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygnatura akt I C 2147/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 1 sierpnia 2014 r. (...) spółka z o. o w S. wniosła o zasądzenie od (...) Szpitala Wojewódzkiego w C. kwoty 152.145,08zł za dostarczone pozwanemu materiały medyczne z ustawowymi odsetkami liczonymi od poszczególnych kwot wskazanych w pozwie wraz z kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego (k. 2 -3).

Nakazem zapłaty z dnia 27 sierpnia 2014r. wydanym przez Sąd Okręgowy w Płocku w postępowaniu upominawczym, zasądzono od pozwanego na rzecz powoda kwotę dochodzoną pozwem wraz z żądanymi odsetkami ustawowymi i kosztami procesu (k. 84).

Pozwany złożył skutecznie sprzeciw od nakazu zapłaty, w którym nie kwestionował roszczenia powoda ani co do zasady, ani też co do jego wysokości. Wniósł o przeprowadzenie rozprawy w celu zawarcia ewentualnej ugody z powodem i o rozłożenie należności na 12 równych rat miesięcznych (k. 88- 89).

W pismach procesowych z dnia 7 lipca 2014r. (k. 96- 104) i k. 101 – 110). powód podtrzymał wszelkie dotychczasowe twierdzenia i wnioski, nie wyraził zgody na zawarcie ugody albo rozłożenie spłaty należności na raty (k. 144 - 148).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód dostarczał (...) Szpitalowi Wojewódzkiemu w C. produkty lecznicze na podstawie umów dostawy : AT – (...), AT – (...), AT – (...).

Dowód: umowy w/w wraz z załącznikami k. 15 -28

Powód za dostarczone pozwanemu produkty lecznicze wystawiał faktury VAT , wskazując należną do zapłaty kwotę i termin jej płatności. Za okres od dnia 31 marca 2014r. do 13 czerwca 2014r. powód dostarczył pozwanemu środki farmaceutyczne za kwotę 152.145,08zł.

Dowód: faktury k. 29 - 77

Pozwany nie zapłacił w terminie za sprzedane i dostarczone produkty i dlatego powód pismem z dnia 14 lipca 2014r. wezwał powoda do zapłaty należności .

Dowód : wezwanie k. 78 - 79

Pozwany , mimo wezwania, nie uregulował należności dochodzonej pozwem, nie przedstawił również propozycji dobrowolnej spłaty zadłużenia/ bezsporne/.

Powyższy stan faktyczny był bezsporny, ustalony został na podstawie dokumentów: umów zawartych przez strony (k. 15-28), faktur VAT (k. 29-77), wezwania do zapłaty (k. 78-79).

Sąd zważył co następuje:

Podstawę prawną roszczenia dochodzonego przez powoda stanowi przepis art. 605 k.c.

Strony łączyły umowy dostawy wyrobów farmaceutycznych. Zgodnie z art. 605 k.c. przez umowę dostawy dostawca zobowiązuje się do wytworzenia rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku oraz do ich dostarczenia częściami albo periodycznie, a odbiorca zobowiązuje się do odebrania tych rzeczy i do zapłacenia ceny.

W niniejszej sprawie stan faktyczny jest bezsporny. Pozwany nie kwestionował ani faktu zawarcia umów, ani faktu dostarczenia wyrobów farmaceutycznych przez powoda, ani też okoliczności, że nie uiścił należności za dostarczony towar.

Z tych względów powództwo w całości uwzględniono, także w odniesieniu do odsetek ustawowych z mocy art. 455 kc w zw. z art. 481 kc.

Nie uwzględniono natomiast wniosku pozwanego o rozłożenia należności na raty.

Art. 320 k.p.c. wskazuje, że w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Przepis podkreśla, iż dotyczy to jedynie szczególnych wypadków. Przyjmuje się powszechnie, że takimi szczególnymi wypadkami są sytuacje, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny, czy zdrowotny dłużnika, spełnienie przez niego świadczenia byłoby niemożliwe lub bardzo utrudnione i narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody, rozłożenie należności na raty ma na celu umożliwienie dłużnikowi wykonanie wyroku w sposób dobrowolny.

Celem unormowania tego przepisu jest umożliwienie realnego zaspokojenia wierzyciela przez dłużnika znajdującego się w określonej, najczęściej złej, sytuacji ekonomicznej. Sąd rozważając możliwość zastosowania wskazanej regulacji, winien brać pod uwagę również sytuację majątkową i interesy wierzyciela. Sąd nie może działać bowiem z pokrzywdzeniem wierzyciela.

Okoliczności rozpoznawanej sprawy nie uzasadniają rozłożenia świadczenia na raty. Pozwany nie płaci zaległych, ani bieżących należności powodowi. Pozwany przyznał, że jego zadłużenie z roku na rok powiększa się. W 2013r. zadłużenie to wzrosło z kwoty około 20 milionów złotych do kwoty około 36 milionów złotych, tj. około 80% w stosunku do zadłużenia w 2012r. Zadłużenie pozwanego nie jest wynikiem nagłego, jednostkowego i nieprzewidywalnego przypadku stojącego na przeszkodzie jednorazowemu spełnieniu dochodzonego roszczenia. Pozwany sam przyznaje, że jego zła kondycja finansowa, to sytuacja nie nagła, ale długotrwała i w rozsądnej perspektywie przewidywalna.

Pozwany zadeklarował także chęć zawarcia ugody ze stroną powodową. Jednakże powód zdecydowanie sprzeciwił się tej propozycji. Pozwany nie przedstawił też żadnych dowodów na to, że chociażby częściowo spłacił powoda (art. 6 kc). Powód podniósł, iż pozwany nie podjął, przed otrzymaniem nakazu zapłaty, żadnych działań w przedmiocie rozłożenia na raty lub odroczenia terminów płatności poszczególnych faktur, chociaż wiedział o swoich problemach finansowych, co więcej pozwany nie odpowiedział na wezwanie powoda do uregulowania zaległości. Zaznaczyć należy, iż pozwany w sprzecznie wnosił o przeprowadzenie rozprawy w celu umożliwienia zawarcia ewentualnej ugody, po czym nikt w imieniu pozwanego nie stawiał się na termin rozprawy. Co więcej mimo, że rozprawa odbyła się 16 lutego 2015r., to pozwany nie przedstawił żadnych, aktualnych dokumentów przedstawiających aktualną kondycję finansową Szpitala. Dokumenty dołączone przez pozwanego do sprzeciwu zawierają informację o stanie finansowym na koniec 2013r. (bilans k. 94) oraz stan kont na dzień 30 lipca 2014r. (k. 95).

Podniesienia dodatkowo wymaga fakt, że pozwany posiadał na rachunkach bieżących, nie celowych, środki finansowe pozwalające chociażby w części na zapłatę dochodzonej należności, a jednak takiej spłaty nawet „symbolicznej”, nie dokonał na rzecz powoda – k. 88.

Instytucja normowana przepisem art. 320 kpc odnosi się tylko do szczególnie uzasadnionych przypadków, a z takim przypadkiem, w ocenie Sądu, nie mamy do czynienia w niniejszej sprawie.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 kpc. Na koszty te składają się: opłata od pozwu (7.608 zł), wynagrodzenie pełnomocnika powoda (3.634 zł wg. § 6 pkt. 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej), opłata skarbową od pełnomocnictwa (34zł).

W ocenie Sądu nie ma zastosowania w przedmiotowej sprawie przepis art. 102 k.p.c. stanowiący, że w szczególnie uzasadnionych przypadkach sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów lub nie obciążać jej w ogóle kosztami. Przepis ten ma zastosowanie wówczas, gdy z okoliczności sprawy wynika, że obciążenie strony przegrywającej kosztami procesu byłoby rażąco niezgodne z zasadami współżycia społecznego. W przedmiotowej

sprawie, pozwany mimo, iż w trakcie dostawy leków i innych produktów leczniczych znał swoją sytuację finansową, to jednak nie podjął rozmów z powodem o chociażby przedłużeniu terminu płatności poszczególnych należności, nie podjął żadnych działań po otrzymaniu od powoda wezwania do dobrowolnej zapłaty należności. Taki sposób zachowania pozwanego wyłącza, zdaniem Sądu, zastosowanie w/w przepisu.

Sąd uznał, iż nie ma zastosowania w niniejszej sprawie także przepis art. 101 kpc, który stanowi, że zwrot kosztów należałby się pozwanemu pomimo uwzględnienia powództwa, jeżeli nie dał on powodu do wytoczenia sprawy i uznał roszczenie przy pierwszej czynności procesowej. Pozwany nie daje powodów do wytoczenia powództwa jeżeli nie dopuścił się zwłoki w rozumieniu prawa materialnego, nie wiedział o pretensji powoda, a z okoliczności wynika, że gdyby był wezwany do zaspokojenia roszczenia, to by je zaspokoił. W niniejszej sprawie pozwany nie może być, zdaniem Sądu, uznany za takiego pozwanego. Pozwany wiedział o roszczeniu powoda, był przez powoda wzywany do spełnienia roszczenia, ale tego roszczenia nawet w części, nie zaspokoił. Samo uznanie powództwa dotyczyło odpowiedzialności co do samej zasady i nie towarzyszyło temu spełnienie świadczenia chociażby w części.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.